Zesde Jaer. Nr 45. Zaterdag, 12 November 1859.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Collée, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, ne 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 12 NOVEMBER.

Katholyke Universiteit van Leuven. — 25e verjaerdag harer instelling.

Den 5 november was het vyf-en-twintig jaren dat deze hoogst uitmuntende instelling werd ingehuldigd, in de tegenwoordigheid van 65 wereldlyke leerlingen en 21 theologanten. Dat men eens zie wat weg de katholyke hoogeschool sedert dien tyd heeft afgelegd, en alsdan oordeelt wat zy is en welke verdere uitslagen zy voor de toekomst belooft.

Eene mis van dankzegging, gevolgd van een *Te Deum*, heeft die reeks feesten ingehuldigd. Katholyk voor alles, wilde de Universiteit tot God alleen al de glorie overdragen van het goed dat zy binnen dit vierde eeuws verrigt heeft; zy wilde hare erkentenis betuigen aen Hem die zoo klaerblykelyk het bewonderensweerdig werk der belgische Bisschoppen beschermd heeft.

Het akademisch korps was overeen gekomen om eenen gouden gedenkpenning te doen slaen van groot moduel, welke opgedragen is geworden aen Mgr de Ram, rektor der Universiteit, wiens wys en verlicht bestuer zoo magtig bygedragen heeft tot de schitterende uitslagen behaeld door het gesticht waervan hy het weerdig opperhoofd is. Mgr De Ram heeft alle de professors vergaderd op een banket, dat een echt familiefeest was.

In eene plegtige vergadering, waer de levendigste geestdrift heerschte, zyn er aen Mgr den Rektor en de professors adressen aengeboden geworden.

Des avonds zyn de studenten, ten getalle van meer dan 700, byeengekomen om, in stoet en vooruitgegaen van het muziek, een schitterende serenade aen Mgr den Rector te gaen geven. Zy zyn de voornaemste straten der stad doorgetrokken, de levendigste genegenheid betuigende voor de uitstekende mannen die hen in de wegen van het ware en schoone geleiden. Er heerschte onder die menigte studenten eenen onbeschryfelyken geestdrift; nooit in eenige omstandigheid had men zulke hertelyke broederlykheid onder hen zien uitschynen. By herhaelde malen hief men juichkreten aen ter eere van Mgr den Rektor en het professorskorps.

Leuven ook verstond wat het aen de katholyke Universiteit verschuldigd is. De verlichting der stad was schitterend en algemeen. Na de serenade der studenten, hebben de Leuvenaers ook een eerbewys willen geven aen Mgr De Ram. Eene koor-maetschappy heeft zich vervoegd by het harmonie-korps dat door de inwooners ingerigt was, en ieder muziekstuk of koorgezang werd met de luidruchtigste bravos bejegend.

Het professorskorps heeft aen zyn weerdig opperhoofd een eermetael opgedragen ter geheugenis der 25 jaren zyns rektorschaps. Deze gedenkpenning zal op de eene zyde het afbeeldsel van Mgr De Ram dragen, en op den overkant een omstandigheids-opschrift. Een model en eene teekening der medalie zyn M. den Rektor aengeboden, en M. de professor Thonissen heeft hem ter zelver tyd een adres aengeboden, door gansch het onderwys-korps geteekend, en waerop Mgr De Ram met hertelyke en diepgevoelde woorden geantwoord heeft.

Ziedaer het beknoptelyk doch zeer onvolledig verhael dier schitterende feesten, die langen tyd bewaerd zullen worden in de geheugenis der inwooners van Leuven en der talryke studenten die er deel hebben aen genomen.

De Vertegenwoordigers-Kamer heeft dingsdag haren voorzitter en eersten onder-voorzitter benoemd; slechts 58 leden voor den onder-voorzitter gestemd hebbende, is de Kamer, die niet meer in genoegzaem getal was, uiteen moeten scheiden tot 's anderendaegs.

M. Orts is tot voorzitter herkozen met 47 stemmen op 64; M. Dolez, tot eersten onder-voorzitter gekozen, bekwam er 45 op 61.

De Kamer heeft zich sedert woensdag bezig gehouden met een projekt van vermindering der vervoerregten op het kanael van Charleroy.

—

Het Senaet heeft woensdag zyn bureel samengesteld, en zyne bestendige kommissien benoemd van landbouw, koophandel, vryheid, buitenlandsche zaken, openbare werken, justicie van oorlog.

Al de uittredende leden van het vorige bureel zyn herkozen geworden, te weten: voorzitter, M. prins de Ligne; onder-voorzitters, MM. de Renesse en d'Omalius d'Halloy; sekretarissen, MM. Spitaels en de Thuin; bygevoegde sekretarissen, MM. du Trieu de Terdonck en de Rasse; kwestors, MM. Van Schoor en de Rodes.

Het Senaet is vervolgens uiteen gegaen.

De *Echo du Parlement* geeft de volgende tydingen:

« Men herinnert zich dat, in de zitting van 16 april laestleden, de Vertegenwoordigers Kamer de redetwisting betrekkelyk de kiezing by alphabetische orde eindigde, met het gouvernement uit te noodigen de geschikte middelen op te zoeken om dit princiep in te rigten en de toenadering tot de stembus zoo gemakkelyk als mogelyk te maken voor al de kiezers. Men verzekert ons dat de minister van 't inwendige in de verschillige provintien een onderzoek gaet beginnen, bestemd om het gouvernement wegens deze kwestie in te lichten.

» Dit onderzoek, voegt men er by, zal aengevangen worden van zoohaest de kommissie van parlementaire onderzoek over de kiezingen van Leuven hare werkingen zal voleindigd hebben. »

« Men kondigt aen dat er heel in 't kort in den *Moniteur* een dertigtal koninglyke besluiten gaen verschynen van benoemingen in de Leopoldsorde, van professors in de Universiteiten, van professors in 't middelbaer onderwys, en van lagere onderwyzers. »

Wat Koning Leopold naer Biarritz is gaen doen.

Volgens eene korrespondentie uit Weenen, zou zyne Majesteit Leopold naer Biarritz gegaen zyn om te spreken over eene kwestie, welker oplossing indruk zal maken in de politieke wereld. Het gewaegt van niets minder dan van het afstaen, of eerder van de aenvoeging van het groot-hertogdom Luxemburg aen het Koninkryk van België. De Koning van Holland groot-hertog, zou zyne regten verwisselen tegen een gedeelte van Limburg. Wat er hiervan waerheid zy of niet, zal de tyd uitwyzen.

M. de Bruyn, advokaet te Hasselt, is vrederegter te St-Truiden benoemd, in vervanging van M. Portmans, overleden.

—

M. Fuss, prokureur des Konings te Dinant, is substitut van den prokureur-generael te Luik benoemd.

DE RUSSISCHE GEVANGENEN.

(*Vervolg.*)

De bewooners van den Caucasus, die voor het meeste deel zwervend en dikwyls blootgesteld zyn aen de invallen hunner geburen, hebben altyd by hunne huizen onderaerdsche plaetsen waerin zy hunne voorraden en hunne goederen verbergen. Deze voorraedplaetsen, van de gedaente van eenen nauwen put, zyn toegesloten met eene plank of met eenen breeden steen zorgvuldig met aerde overdekt, en zyn altyd in plaetsen waer het gras ontbreekt, uit vrees dat de kleur van het gras de bewaerplaets zoude aenwyzen. Ondanks deze voorzorgen, ontdekken de russische soldaten dezelve dikwyls; zy slaen op den grond met den stamper van hun fuziek, in de gebaende wegen die by de wooningen zyn, en de klank wyst hun de holle plaetsen aen welke zy zoeken. Ivan ontdekte er eene onder eene schuer die aen het huis paelde, waerin hy aerden potten, eenige aren turksch koorn, een stuk rotszout en verscheidene huiselyke gereedschappen vond. Hy liep water halen om te koken: het stuk schapenvleesch en eenige aerdappels welke hy mede gebragt had werden over het vuer gehangen. Kortom, eenige noten die ook in de voorraedplaets gevonden waren geweest, vervulde de maeltyd. Als zy voltrokken was, gelukte het aen Ivan, die meer tyd en middels had, zynen meester van zyne boeijen te verlossen, en deze laetste, geruster en versterkt door eene maeltyd die volgens de omstandigheid voortreffelyk was geweest, viel in eenen diepen slaep, en het was donker nacht als hy ontwaekte. Ondanks deze gunstige rust, als hy zynen weg wilde hernemen, waren zyne opgezwollene beenen stram geworden, zoodanig dat hy de minste beweging niet kon doen zonder onverdragelyke pynen te lyden. Zy moesten nogthans vertrekken. Op zynen dienstknecht leunende, ging hy treurig voort, overtuigd dat hy tot het gewenschte einde niet zou komen. De beweging en de warmte van den gang stilden allengskens de pynen welke hy gevoelde. Hy ging geheel den nacht, dikwyls blyvende staen en terstond zynen weg hernemende. Somwylen ook wierp hy zich moedeloos op den grond: en hy praemde Ivan van hem aen zyn ongelukkig lot over te laten. Zyn onbeschroomde gezel moedigde hem niet alleenlyk aen door zyne woorden en door zyn voorbeeld, maer hy gebruikte schier het geweld om hem weder op te regten en hem mede te trekken. Zy vonden op hunnen weg eenen moeijelyken en gevaerlyken doortogt dien zy niet konden vermyden: den dag afwachten, hadde hun eenen onvergoedelyken tyd doen verliezen: zy besloten dezen doortogt te overkomen, in gevaer van nedergeworpen te worden: maer eer Ivan er zynen meester leidde, wilde hy denzelven onderzoeken en alleen doorloopen. Terwyl hy nederdaelde, bleef Kascambo op den boord der rots in eenen angst die moeijelyk ware om beschryven. De nacht was donker: hy hoorde onder zyne voeten het dof geruisch eener snelvloeijende rivier die in de vallei liep. Het gerucht der steenen die onder de stappen zyns gezels van den berg afbraken en in het water vielen deed hem de groote diepte kennen van den afgrond by welken hy was blyven staen. Op dezen stond van angst, die de laetste van zyn leven kon zyn, kwam zyne moeder in zyn geheugen; zy had hem op zyn vertrek teederlyk gezegend: deze gedachte gaf hem den moed weder. Een heimelyk voorgevoelen gaf hem de hoop van haer nog weder te zien. « Myn God! riep hy uit, maek dat uw zegen niet nutteloos zy! Terwyl hy dit korte maer zeer vurige gebed eindigde, keerde Ivan weder. De onderzochte doortogt was zoo moeijelyk niet als dat zy het eerst gemeend hadden. Nadat zy eenige vademen langs de rotsen nedergedaeld hadden, moesten zy, om de toegangbare kust te bereiken, langs eene nauwe en gehelde rotsbank gaen, die met glad sneeuw overdekt was, onder welke bank de berg steil afgesneden was. Ivan maekte in den sneeuw met zyn byl openingen die den doortogt vergemakkelykten; zy maekten het teeken des H. kruizes. « Wel nu, zegde Kascambo, indien ik sterf, het zal ten minste by gebrek van moed niet zyn; de ziekte alleen heeft my moedeloos kunnen maken. Nu zal ik gaen zoo lang God my krachten zal geven. » Zy kwamen gelukkiglyk uit dien gevaerlyken doortogt en vervolgden hunnen weg. De voetpaden begonnen meer gebaend te worden; zy vonden geenen sneeuw meer dan in de plaetsen in het noorden gelegen en in de diepten waer hy opeengestapeld was. Zy hadden het geluk niemand te ontmoeten tot het krieken van den dag, als het gezigt van twee manspersoonen die van verre verschenen hen dwong zich op den grond te leggen om niet gezien te worden.

In het verlaten der bergen ontmoet men geene bosschen meer in deze provincien: de grond is er geheel bloot, en men zou er vruchteloos eenen eenigen boom zoeken, ter uitzondering langs de groote rivieren, waer zy nog zeer ongemeen zyn, hetgene zeer wonderlyk is ingezien de vruchtbaerheid van den grond. Zy volgden sedert eenigen tyd den loop der Sonja, over welke zy moesten gaen om zich naer Mosdok te begeven, eene plaets zoekende waer het min snelvloeijende water hun eenen min gevaerlyken doortogt zoude kunnen aenbieden, als zy eenen persoon te paerd ontdekten die regt naer hen kwam. Zy legden zich neder onder het strand der Sonja, aen den kant van het water. De reiziger kwam op eenige vademen van hunne schuilplaets. Hunne meening was maer van zich te verdedigen indien zy aengevallen werden. Ivan trok zynen dolk en gaf de pistool aen den majoor. Alsdan bemerkende dat de ruiter maer een kind van twaelf of dertien jaren was, sprong hy schielyk op hem, greep hem vast by den kraeg en wierp hem op het gras. De jongeling wilde zich verdedigen; maer den majoor met de pistool in de hand op den oever der rivier ziende verschynen, koos hy het hazepad. De twee vlugtelingen bedienden zich terstond van het paerd om door de rivier te gaen. Deze ontmoeting was een groot geluk voor hen, want zy zagen welhaest dat zy niet te voet